

De smalle weg

*“Ik zal de weg uwer geboden lopen,
want Gij verruimt mij het hart.”*

Psalm 119:32

De Here Jezus heeft gezegd dat de weg die ten leven leidt smal is (Mat. 7:14). En degenen die die weg gaan, ervaren dat het niet alleen een smalle weg is, maar ook een zich versmallende weg. Tegelijkertijd merken ze dat hoe smaller de weg wordt, hoe ruimer hun hart wordt. Mensen die denken de smalle weg te gaan, maar voor hun omgeving verstarren, maken ergens een fout. Vroeg of laat wordt dat zichtbaar. Ze worden farizeeërs die in hun hart over anderen spreken als “die schare, die de wet niet kent, vervloekt zijn zij!” (Joh. 7:49). Ware geestelijke groei uit zich in een toename van nederigheid en zachtmoedigheid. Het leven van de Here Jezus in hen krijgt steeds meer de ruimte, steeds meer gestalte. Men loopt de weg van Gods geboden, wordt steeds nauwgezet en strenger voor zichzelf, maar kan steeds meer de naasten liefhebben.

De weg van de volharding

Laatst sprak de Heer tot mijn hart: “Als jij geestelijk verder wilt komen, moet je nu beginnen te zorgen dat jouw kantoor orderlijk wordt.” En ik werd heel blij toen ik de genade ontdekte, de bron waaruit ik kon putten om aan de slag te gaan, het hemelse leven in Christus Jezus, de Schepper die uit chaos de scheppingsorde maakte. Ik stapte in geloof uit mijn eigen luiheid, wanordelijkheid en gemakzuchtige natuur en ervoer de inspiratie en de kracht van de Heilige Geest. Met visie ging ik aan het werk, aangespoord door het vooruitzicht van meer bruikbaarheid en dienstbaarheid voor de Heer en Zijn Gemeente. Dat was ongeveer drie weken geleden. En, hoe is het nu? Wel, het is pittig. Ik moet mezelf voortdurend tot de orde roepen en mezelf hard aanpakken om niet te verslappen. Alleen zo kan ik mij die heerlijke eigenschappen van de Here Jezus werkelijk eigen maken. Hoewel we deel gekregen hebben aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4) veranderen we niet automatisch. We hebben volharding nodig en oefening in het wandelen in ons nieuwe, hemelse leven. We moeten ons gewennen aan het feit dat zulke dingen als luiheid en gemakzucht meegekruisigd zijn met Christus en dat ijver en dienstbaarheid nu ons deel zijn. Steeds weer moeten we er krachtig tegen optreden en zeggen: “Zulke dingen horen niet bij de Nieuwe Schepping in Christus!” Hoe mak-

kelijk is het om te verslappen. Vijf seconden toegeven aan het vlees kan al een hoop schade en vertraging opleveren. Maar op een gegeven moment wordt het ons eigen, niet theoretisch, maar in de praktijk, en dat moment is gekomen als we ons niet eens meer bewust zijn van de verandering. Opgelet, dat wat ik mezelf hard aanpakken noemde, is van een andere orde dan wat een mens van nature voor elkaar kan krijgen. Het is een vasthouden van de geestelijke werkelijkheid in Christus en wel met het oog op Hem Zelf. Zodra ik dat doel uit het oog verlies, wordt het een krachtsinspanning tot verkrijgen van eigen gerechtigheid. Nooit zal Christus dan openbaar worden, maar een opgepoetste gevallen, verdorven mens, die al gauw door de mand valt. De Here Jezus is niet na te doen. Hij is van boven, Hij is hemels.

Training

Dat de Heilige Geest bezig is te trainen, om de Here Jezus in ons geopenbaard te krijgen en niet om de oude mens op te poetsen, blijkt uit het feit dat Hij ons steeds weer tegen het onmogelijke laat aanlopen. Een paar jaar geleden werd mijn collega naar een andere afdeling van het bedrijf overgeplaatst en sindsdien werk ik als enige op mijn afdeling. Hij had een aantal nogal schunnige posters opgehangen, tot mijn grote ergernis. Soms bezochten buitenlandse delegaties het bedrijf en steevast verlieten ze mijn afdeling ginnepend. Ik schaamde me dan altijd diep en dacht: "Tja, dit is geen getuigenis. Ze zullen er nooit achter komen dat hier een christen werkt." Zodra mijn collega zijn hielen gelicht had, trok ik de posters van de muur. Zo, nu kon ik tenminste getuigen. Maar langzamerhand begon ik in te zien dat mijn collega ook heel wat goede eigenschappen had. Ik begon hem te missen. Ik kon niet doen wat hij deed en de afdeling werd steeds rommeliger. Nu kwam het aan op een innerlijke verandering in mijn persoonlijkheid in plaats van een uiterlijke moraliteit. Posters van de muur halen is niet zo moeilijk. Goede gewoonten aanleren is heel wat lastiger. Dat geldt op het natuurlijke vlak, maar ook op geestelijk gebied. Alleen is het zo dat we als christen uit een totaal andere bron putten en ook nog eens een totaal ander levensdoel hebben. De natuurlijke mens kan twee dingen niet: niet zondigen is het eerste en ten tweede kan hij God niet dienen. En zo brengt de Heer ons steeds weer in die training, om te leren wat het hemelse leven is, met als doel om Hem te openbaren, te laten zien dat de Opstanding realiteit is. We ontdekken steeds meer hoe totaal anders de Here Jezus is, onbereikbaar voor de natuurlijke mens, van een totaal andere orde, maar ook de grote, grote genade, dat we deel gekregen hebben aan Hem, aan Zijn goddelijke natuur en dat we in die werkelijkheid kunnen en moeten wandelen. En het heeft alles te maken met het ten volle kunnen

gaan innemen van de plaats, de functie die de Here voor ons heeft bereid in Zijn Koninkrijk en in de eeuwigheid. Behouden worden van de toorn is één ding, maar dat heeft tot doel om te leven voor God. De definitie van een christen rijkt verder dan een menselijk wezen dat de macht heeft om niet te zondigen. Er is ook een heerlijke positieve kant, namelijk het dienen van de Heer. Het eerste is nodig om te komen tot het tweede.

De wijnstok en de ranken

Misschien klinkt het bovenstaande vreemd in sommige oren. We hebben toch geleerd dat we als een rank in de wijnstok zijn (Joh. 15) en dat zo de geestelijke vrucht vanzelf komt; als we maar blijven in Hem? Een rank hoeft toch niet te strijden om in de wijnstok te blijven? Broeders en zusters, ziet u dat we over verschillende dingen spreken en dat het één niet op het ander betrokken kan worden. Zonder een bewust afleggen van het oude en het aandoen van het nieuwe leven (Ef. 4) is het mogelijk dat we geestelijk niet of nauwelijks vooruit komen. Als we vervallen in passiviteit door een verkeerde interpretatie van “zonder Mij kunt gij niets doen” (Joh. 15), bestaat zelfs het gevaar dat we geestelijke babies blijven. Ondertussen slaan we veel kennis op in ons hoofd waardoor we denken dat we wel verder zijn gekomen. Maar de manier waarop we met anderen omgaan, verraadt onze werkelijke geestelijke staat. We worden een gevaar voor onze broeders en zusters en voor onze omgeving. We raken verblind, worden hoogmoedig en in het ergste geval komt er een soort godsdienstwaanzin over ons.

Het is belangrijk om helder voor ogen te krijgen wat ons aandeel is in geestelijke groei, individueel en gezamenlijk als Gemeente van Jezus Christus. Wat bedoelt Paulus als hij tegen Timoteüs zegt: “Jaag naar gerechtigheid” (1 Tim. 6:11)? Soms halen we twee dingen door elkaar: eenvoud en gemak. Dan gaan we de mist in. Het verkrijgen van praktische gerechtigheid is eenvoudig, maar niet makkelijk. Die weg is recht, maar smal.